BAZE DE DATE

CURS 7

Evaluarea și optimizarea interogărilor

Evaluarea și optimizarea interogărilor

Procesarea interogărilor

- O expresie a algebrei relaţionale este constituită din relaţii legate prin operaţii din algebra relaţională.
- O expresie se poate reprezenta grafic cu ajutorul unui arbore, numit arbore algebric,
 în care nodurile corespund operatorilor din cadrul expresiei respective.
- Evaluarea unei expresii presupune efectuarea prelucrărilor indicate de operatorii din expresie în ordinea apariţiei lor sau în ordinea fixată prin paranteze.
- Rezultatul evaluării unei expresii este o relaţie derivată din relaţiile menţionate ca operanzi în cadrul expresiei.
- Două expresii sunt echivalente, dacă în urma evaluării lor se obţine ca rezultat aceeaşi relaţie.

Procesarea interogărilor

Exemple referitoare la moduri echivalente de exprimare a unei cereri.

- 1. Informaţii despre salariaţii care nu contribuie la machetarea niciunei publicaţii, dar au retribuţia mai mare decât o valoare dată.
- **2**. Codul și numele subantreprenorilor care au realizat lucrări specializate la obiective case de vacanță sau cabane.
- **3**. Codurile şi telefoanele investitorilor, valoarea investiţiei, durata de execuţie a lucrărilor pentru pentru care valoarea investiţiei este între două limite specificate.
- 4. Perioada de desfăşurare şi preţul ofertelor care au început după 1 ianuarie 2019 şi sunt:
 - sejururi la munte;
 - excursii în care autocarele sunt conduse de şoferi angajaţi după 1 mai 2007 şi supravegheate de ghizi ce cunosc limba engleză care au făcut specializare în Suedia.

- În majoritatea sistemelor de gestiune, şi în special în cele relaţionale, interfaţa cu utilizatorul este de tip neprocedural.
 - Utilizatorul defineşte datele pe care doreşte să le vizualizeze fără a da algoritmii de acces (CE, nu CUM).
 - Sistemul trebuie să convertească cererea utilizatorului:
 - într-o cerere optimală;
 - în proceduri de acces optimal la datele fizice.
- Garantarea absolută a performanţelor optime pentru procesorul limbajului relaţional este imposibilă.
- Corectă ar fi utilizarea cuvântului "ameliorare" în locul cuvântului "optimizare".

Evaluarea unei interogări se efectuează în trei etape:

- ☐ Analiza cererii presupune studierea sintactică şi semantică a cererii pentru a verifica corectitudinea sa şi a simplifica criteriul de căutare.
- □ Ordonanţarea presupune descompunerea cererii într-o mulţime de operaţii elementare şi determinarea unei ordini optimale a acestor operaţii. Operaţiile sunt, în general, cele ale algebrei relaţionale. La sfârşitul etapei se obţine un plan de execuţie al cererii.
- Execuţia presupune efectuarea (paralelă şi/sau secvenţială) operaţiilor elementare furnizate de planul de execuţie pentru a obţine rezultatul cererii.

- Presupunem că utilizatorul transmite sistemului de gestiune o cerere exprimată prin comenzi SQL.
 - Pentru a răspunde cererii, SGBD-ul trebuie să înţeleagă cererea utilizatorului.
 - Cererea trebuie să fie:
 - corectă sintactic,
 - datele trebuie să fie disponibile utilizatorului şi
 - trebuie localizate analizând diferite drumuri de acces la ele.

- Aceste funcţii sunt realizate de SGBD cu ajutorul a două module funcţionale care comunică permanent:
 - **analizorul cererilor**, care asigură:
 - verificarea sintactică şi semantică a cererii,
 - localizarea datelor implicate în cerere (găsirea adresei blocurilor ce conţin datele),
 - furnizarea planului de execuţie.
 - administratorul datelor (executorul), care execută efectiv cererea (primeşte planurile de execuţie furnizate de modulul de optimizare şi le execută).
 - Execuţia presupune căutarea blocurilor ce conţin datele şi transferul blocurilor în memoria cache.

Ideea generală:

cerere \rightarrow arbore algebric (nu este unic) \rightarrow plan de execuție \rightarrow optimizare

- Un plan de execuţie implică:
 - o secvență de paşi pentru evaluarea cererii în mod obișnuit, fiecare pas din planul de execuție corespunde unei operații relaţionale
 - metoda care va fi folosită pentru evaluarea operaţiei de obicei, pentru o operaţie relaţională dată, există mai multe metode ce pot fi folosite pentru evaluarea acesteia.

- Două planuri de execuţie diferite care au întotdeauna acelaşi rezultat se numesc echivalente. Planuri de execuţie echivalente pot avea diferite costuri.
- Scopul optimizării cererilor este de a găsi, printre diversele planuri de execuţie echivalente, pe acela de cost minim.
- Într-un sistem centralizat, costul evaluării unei cereri este suma a două componente:

costul I/O (transferuri de date) + costul CPU (verificare de condiţii, operaţii join etc.).

Ordinea de execuţie a operaţiilor

- O interogare constă dintr-un număr de operaţii.
 - Ordinea în care se efectuează operaţiile are un rol important în evaluarea costului necesar realizării interogării.
- Există două modalităţi de abordare pentru a determina ordinea de execuţie a operaţiilor:
 - algebric
 - bazat pe estimarea costului.
- Ambele folosesc o mulţime de reguli care permit transformarea unui plan de execuţie (reprezentat ca o expresie scrisă în termenii algebrei relaţionale) în altul, echivalent.

Ordinea de execuţie a operaţiilor

- Optimizarea cererilor bazată pe algebra relaţională se realizează în două etape:
 - se exprimă cererile sub forma unor expresii algebrice relaţionale;
 - se aplică acestor expresii transformări algebrice care conduc la expresii echivalente, dar care vor fi executate mai eficient.
- Procesul de transformare a cererilor se realizează conform unei strategii de optimizare care poate să fie:
 - independentă de modul de memorare a datelor (strategie generală) sau
 - dependentă de modul de memorare (strategie specifică unui anumit SGBD).

Proprietatea 1. Comutativitatea operaţiilor de *join* şi produs cartezian:

$$JOIN(R1, R2) = JOIN(R2, R1)$$

$$R1 \times R2 = R2 \times R1$$

Proprietatea 2. Asociativitatea operaţiilor de join şi produs cartezian:

$$JOIN(JOIN(R1, R2), R3) = JOIN(R1, JOIN(R2, R3))$$

$$(R1 \times R2) \times R3 = R1 \times (R2 \times R3)$$

Proprietatea 3. Compunerea proiecţiilor:

$$\Pi_{A1,...,Am} (\Pi_{B1,...,Bn} (R)) = \Pi_{A1,...,Am} (R),$$

unde $\{A_1, A_2,...,A_m\} \subseteq \{B_1, B_2,...,B_n\}.$

Proprietatea 4. Compunerea selecțiilor:

$$\sigma_{cond1}\left(\sigma_{cond2}\left(R\right)\right)=\sigma_{cond1\land cond2}\left(R\right)=\sigma_{cond2}\left(\sigma_{cond1}\left(R\right)\right),$$

unde am notat prin cond condiția după care se face selecția.

Proprietatea 5. Comutarea selecţiei cu proiecţia:

$$\Pi_{A1,...,Am} \left(\sigma_{cond} \left(R \right) \right) = \sigma_{cond} \left(\Pi_{A1,...,Am} \left(R \right) \right),$$

unde condiția după care se face selecția implică numai atributele $A_1,...,A_m$.

Dacă condiția implică și atributele $B_1,...,B_n$, care nu aparțin mulțimii $\{A_1,...,A_m\}$, atunci:

$$\Pi_{A1,\dots,Am}\left(\sigma_{cond}\left(R\right)\right) = \Pi_{A1,\dots,Am}\left(\sigma_{cond}\left(\Pi_{A1,\dots,Am,B1,\dots,Bn}\left(R\right)\right)\right)$$

Proprietatea 6. Comutarea selecţiei cu produsul cartezian:

Dacă toate atributele menţionate în condiţia după care se face selecţia sunt atribute ale relaţiei *R*1, atunci:

$$\sigma_{cond} (R1 \times R2) = \sigma_{cond} (R1) \times R2$$

Dacă condiția este de forma *cond*1∧*cond*2 și dacă *cond*1 implică numai atribute din *R*1, iar *cond*2 implică numai atribute din *R*2, atunci

$$\sigma_{cond} (R1 \times R2) = \sigma_{cond1} (R1) \times \sigma_{cond2} (R2)$$

Dacă *cond*1 implică numai atribute din *R*1, iar *cond*2 implică atribute atât din *R*1 cât şi din *R*2, atunci:

$$\sigma_{cond} (R1 \times R2) = \sigma_{cond2} (\sigma_{cond1} (R1) \times R2)$$

Proprietatea 7. Comutarea selecției cu reuniunea:

$$\sigma_{cond} (R1 \cup R2) = \sigma_{cond} (R1) \cup \sigma_{cond} (R2)$$

Proprietatea 8. Comutarea selecţiei cu diferenţa:

$$\sigma_{cond} (R1 - R2) = \sigma_{cond} (R1) - \sigma_{cond} (R2)$$

Proprietatea 9. Comutarea proiecţiei cu produsul cartezian:

Dacă $A_1,...,A_m$ este o listă de atribute ce apar în schemele relaţionale R1 şi R2 şi dacă lista este formată din atribute aparţinând lui R1 (notate prin $B_1,...,B_n$) şi din atribute aparţinând lui R2 (notate prin $C_1,...,C_k$) atunci:

$$\Pi_{A1,...,Am} (R1 \times R2) = \Pi_{B1,...,Bn} (R1) \times \Pi_{C1,...,Ck} (R2)$$

Proprietatea 10. Comutarea proiecţiei cu reuniunea:

$$\Pi_{A1,\ldots,Am} (R1 \cup R2) = \Pi_{A1,\ldots,Am} (R1) \cup \Pi_{A1,\ldots,Am} (R2)$$

Proprietatea 11. Compunerea proiecției cu operația join:

Dacă $A_1,...,A_m$ este o listă de atribute ce apar în schemele relaţionale R1 şi R2 şi dacă lista este formată din atribute aparţinând lui R1 (notate prin $B_1,...,B_n$) şi din atribute aparţinând lui R2 (notate prin $C_1,...,C_k$) atunci:

$$\Pi_{A1,...,Am}$$
 (JOIN(R1,R2,D)) = $\Pi_{A1,...,Am}$ (JOIN($\Pi_{D,B1,...,Bn}$ (R1), $\Pi_{D,C1,...,Ck}$ (R2),D),

unde am notat prin JOIN(R1, R2, D) operaţia de compunere naturală între R1 şi R2 după atributul comun D.

Proprietatea 12. Compunerea selecției cu operația join:

$$\sigma_{\text{cond}}$$
 (JOIN (R1, R2, D)) = σ_{cond} (JOIN ($\Pi_{D,A}$ (R1), $\Pi_{D,A}$ (R2), D)),

unde A reprezintă atributele care apar în condiția după care se face selecția.

Reguli de optimizare frecvent folosite:

- Regula de optimizare 1. Selecţiile se execută cât mai devreme posibil. Motivaţia acestei reguli este că selecţiile reduc substanţial dimensiunea relaţiilor. Regula de transformare 4 poate fi folosită pentru a separa două sau mai multe selecţii în selecţii individuale care pot fi distribuite join-ului sau produsului cartezian folosind comutarea selecţiei cu join-ul.
- Regula de optimizare 2. Produsele carteziene se înlocuiesc cu join-uri, ori de câte ori este posibil. Un produs cartezian între două relaţii este de obicei mult mai scump (ca şi cost) decât un join între cele două relaţii, deoarece primul generează concatenarea tuplurilor în mod exhaustiv şi poate genera un rezultat foarte mare. Această transformare se poate realiza folosind legătura dintre produs cartezian, join şi selecţie.

- Regula de optimizare 3. Dacă sunt mai multe join-uri atunci cel care se execută primul este cel mai restrictiv.
 - Un join este mai restrictiv decât altul dacă produce o relaţie mai mică.
 - Se poate determina care join este mai restrictiv pe baza selectivităţii sau cu ajutorul informaţiilor statistice.
 - Algebric, acest lucru se poate realiza folosind regula de transformare 2.
- Regula de optimizare 4. Proiecţiile se execută la început pentru a îndepărta atributele nefolositoare.
 - Dacă un atribut al unei relaţii nu este folosit în operaţiile ulterioare atunci trebuie îndepărtat. În felul acesta se va folosi o relaţie mai mică în operaţiile ulterioare.
 - Aceasta se poate realiza folosind comutarea proiecţiei cu join-ul.